

CLEARAUDIO PERFORMANCE

Ahogy bármiben, hifizési szokásainkban sem vagyunk egyformák. A legnagyobb ingyencék időt, pénzt, fáradságot nem kímélve és mély műszaki ismeretek, tapasztalatok híján nem kevés kockázatot vállalva saját maguk állítják össze audio láncukat, a másik véglet az előbbieket szemében értelmetlenül kényelmesek táborába, akik szeretnek beleülni a készbe. Nem zavarja őket, hogy „dobozos”, ezáltal kevésbé személyes rendszert hallgatnak, a lényeg, hogy úgy szöjjön a zene, ahogy kell. A Clearaudio Performance lemezjátszó-csomag elsősorban nekik- nekünk, lustáknak szól, de megépíttessége, hangminősége okán az öntevékeny hifizők részéről is megérdemel egy pillantást.

Akik a neves német gyártó Performance csomagját választják, tudniuk kell, hogy nemcsak a komponensek utáni fáradságos kutakodást úszták meg, hanem jó 20%-os kedvezményt is nyertek a fődarabonként vett árhoz képest, azonban nem szabad elfelejteni, hogy a készlet ettől még analóg módra, alkatrészekre bontva érkezik, az összeállításához pedig nem árt némi tapasztalat, de legalábbis jó kézügyesség és néhány célszerszám. Nézzük tehát a hozzávalókat!

A futómű merev, rezonancia-optimalizált, három, jól szintezhető, kis szilikongumi félgömbben végződő lábon álló váza szendvicsszerkezetű. Alulfelül Staron nevezetű, ellenálló, nem porózus felületű, könnyen tisztítható műkő-réteg fogja közre a nagy nyomással préselt HDF táblát, amelyet kívül alumíniumpánt szegélyez. A lapba beépítve találjuk az új eljárással különlegesen simára polírozott kerámiaötvet tengelyt, melynek foglatában a

Clearaudio-specialitás, a CMB csapágyazás részeként erős mágnes van. Erre támaszkodik azonos mágnespólusával a 4 centi vastag, dinamikus kiegyensúlyozott, CNC-megmunkált akriltányért hordozó agy. Így csapágygolyó helyett mágneses taszítóerőre nehezedik, vagyis a levegőben lebeg a tányér, minimalizálva a rendszerben ébredő kártékony súrlódást. A mágneses erővonalak természetesen nem zavarják az érzékeny hangszedőt.

A hajtást AC szinkronmotorra bízta, a különálló, nehéz öntvényházas egység csak a tányér palástján futó, halk üzemet biztosító, kör keresztmetsetű, illesztésmentes szilikon szíjjal kapcsolódik a lejátszóhoz. Sebességváltásra a jól bevált manuális beavatkozással van mód (a szíjat egyszerűen a kívánt fordulatot biztosító horonyba kell átvezetni az ékszíjtárcsán), az egyszerű módszerrel még a sebesség finomhangolására is van lehetőség, a tárcsa 3-3 vátatából a két középső adja az elviekben pontos fordulatszámot, ami-

től a két szélső állásban lehet némileg eltérni ± irányban.

Hangkártyából a radiális típusok között belépő szintű Satisfy sorozatból a szénszál - Carbon Directwire - modell tartozik a készlethez. Kettős (vízszintesen kerámia, függőlegesen wolframzafír) csapágyazása Svájcban készül, kétkezi munkával. Ahogy neve is árulkodik, a különleges, mágneses antiskatinggel ellátott kar saját gyártású kábelelése megszakítás nélkül fut a pickuptól az egyméteres összekötőkábel RCA csatlakozójáig, így a közvetlen kapcsolat előnyeinek túl egy szett interkonnekten is megspórol tulajdonosának. Egyetlen befogócsavarral rögzíthető a gyártó MM kínálatának csúcsát jelentő, igen kemény, nagy szakítószilárdságú boron tűszárral szerelt Maestro hangszedő, annak is a Wood változata, melynek melegebb, lágyabb karaktere inkább az akusztikus műfajoknak kedvez. A gyémánt tű profilját Trygon P2 elnevezéssel illetik, a cég a legdrágább MC hangszedőiben is ezt alkalmazza.

Mivel az összeállítás phono fokozatot nem tartalmaz, rendszertől függetlenül rá is gondolni kell, a Clearaudio apró Nano Phono egysége megfelelő választásnak tűnt az összeállítás illesztéséhez.

Hangminőség

Bámulatosan élő színpadképet, elképesztően eleven hangulatot kapunk a Spanyol rapszodiával, nem állítom, hogy vakon bemondom a Clearaudio nevet a rendkívül natúr hangzás alapján, de a szemernyi ráakódott zsír, nehézség nélkül megszólaló, áthatóan tiszta muzsika a cég legfontosabb védjegye, nem véletlenül viseli a nevében. Abszolút teljes a koncertézés, még dinamikailag sincs mit hiányolni, a beütések előjel nélkül érkezők, a megindulások frissek, lazák, tétovázás nélkül jön lendületbe a nagyzenekar. Persze CD-hez (ne adj isten DVD-hez) szokott fülnek szoknia kell az analóg hangot, amihez képest a digitális hangzás – kevés kivételtől eltekintve – mindenképpen steril, idealizált, itt elsimításnak, összenyomott dinamikának még a gyanúja sem merülhet fel, talán pont ettől olyan hiteles, megnyugtatóan egységes, koherens a zene. A kiemelt sávszélek rajongói ugyan kevésbé értékelik az alsóbb régióktól elszakadni nem hajlandó, így aztán acélosnak sem nevezhető magasakat, ám az ízesen fémes csörgődobok pont így vannak a helyükön. Hasonló a helyzet a basszussal, amely csak akkor érezteti erejét, súlyát, ha szükséges, ok nélkül nem piszkál bele a hangképbe. Ha választani kellene a „mit vinnél magaddal

a Performance hangjából egy lakatlan szigetre?” idéetlen kérdésre, ravaszul az atmoszférát kellene megjelölni, hiszen az többek között a kifogástalan térérzetet adó színpadképtől sem elválasztható, mesteri a zenekar ábrázolása, lehet bőséggel álmélni a pozícionáláson, a hangszerek, szólamok elhelyezkedésén, mélységük érzékeltetésén. A kórusmű egyszerre áradó és lebegő, erőteljes, közben mégis lágy a jelenléte, emellett kiválóan részletezett, remekül átlátható a megjelenítés. Jazzkoncerten ugyan nem üt ekkorát a hatás (vagy csak idáig tartott az asszimilálódás a fülemnek?), de markánsan póztalan, természetes és spontánul őszinte a megszólalás. Határozottan lelke van a muzsikának, meg sem fordul az ember fejében, hogy mérlegelni kellene, hol a hangzás helye a jelenlétérzet-skálán, hiszen életnagyságban elevenedik meg a teljes banda, a pazarul szólózó, finoman gördülékeny, ám kellően határozott zongora, a szélesre tárt torokkal éneklő, de sosem kiabáló szaxofon, és talán mind közül a legkiválóbb, a hatalmasra nőtt, virgoncan lubickoló, alig követhetően gyors és pontos vibrafon. Ha imént a felső sávszéllal elégedetlenkedtünk volna, hát kár volt a lejátszóra fogni a dolgot, most ugyanis rendkívül élénk és élethű a magastartomány, kerek és nyílt, leheletnyit sem érezni fedettnek, nem nyers, de nem is udvarias, egyszerűen csak hiteles. A nagybőgő súlya egész jól eltalált, van tekintélye, tartá-

sa, pompásan adja az alaptempót, de akkor sem esne végzetes túlzásba, ha kicsit jobban odatenné magát. A ritmika egyébként mai latin zenével is nagyon a helyén van, Santana Shaman-ja még ebben a téli őszenben is képes felvillanyozni, feszes, stabil a produkció, nem darabos, de szinte már kemény, mégis hiányzik a stílushoz jobban illő, mélyebben masszírozó basszus. Már csak a stíusból és a felvételtől kifolyólag sem lehet olyan átütő a sztereókép, mint valódi akusztikus műsorral, bár nem a lemezjátszón múlik, de alig mozdulnak ki két dimenzióból az előadók, talán ezért is kerülget a gondolat, hogy ez a zene valahogy jobb helyen van CD-n.

Ajánlás

Hiába van nagy múltja a fekete lemeznek, a CD olyan régen kitérta maga mellől e jobb sorsra érdemes hanghordozót, hogy alig maradtak, akik tanácsaikkal segíthetnék az analóg útra merészkedő, még tapasztalatlan felebarátaikat. Nekik mindenképpen kapóra jön, de magas műszaki színvonalával, elemzően tiszta, mégis igen hangulatos muzsikájával tapasztalt öreg rókák számára is tartogathat meglepetést a Performance névre igencsak rászolgált lejátszó.

Zajác Tamás

Clearaudio Performance Pack.

Fordulatszám:	33.1/3, 45 +/- 0,1%
Dübörgés:	92 dB
Méret:	420×130×330 mm
Tömeg:	10 kg
Ár:	517.400,- Ft
Forgalmazó:	L'auditeur
Tel.:	217-1778